

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/203/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618202699
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5618202699.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: T. A., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXX, o zaplatenie 1574,58 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 13. februára 2019 sp. zn. 10Csp/68/2018-75, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a v tomto rozsahu mu vec v r a c i a na ďalšie konanie.

V ostatnej časti zostáva rozsudok súdu prvej inštancie n e d o t k n u t ý .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.441,54 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.439,64 € od 29.8.2018 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal vo vzťahu k žalovanej povinnosti zaplatiť sumu vo výške 1.574,58 €, úrokov vo výške 31,74 € a úrokov z omeškania vo zvyšnej časti (podľa špecifikácie) ako nedôvodnú zamietol. Vykonaným dokazovaním zistil, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou bola dňa 17.3.2017 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 000000000390696, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.500 €, pri výške fixnej úrokovej sadzby 5,9 % ročne. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 30 mesačných splátkach vo výške 75,74 €, so splatnosťou prvej splátky 22.3.2017, splatnosťou splátok k 22. dňu v mesiaci a splatnosťou úveru do 3 rokov od splatnosti prvej anuitej splátky, najneskôr do 24.2.2020. Dňa 24.8.2018 žalobca vyzval žalovaného na predčasné splatenie úveru s príslušenstvom, spolu vo výške 1.668,27 €, v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere nedostatočne obsahovala náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. termín konečnej splatnosti úveru, na základe čoho v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Je zrejmé, že údaj o termíne konečnej splatnosti úveru je v zmluve naformulovaný tak, že je ním termín „3 rokov od splatnosti prvej anuitej splátky, najneskôr 24.2.2020“. Prvá anuitná splátka bola splatná dňa 22.3.2017, preto v zmysle § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka bol termínom konečnej splatnosti úveru deň 23.3.2020. Uvedené je však v rozpore s časťou dojednania o konečnej splatnosti úveru za čiarkou, t.j. že úver je splatný najneskôr 24.2.2020. Z takto formulovaného dojednania preto nie je možné ani výkladom ustáliť, či termínom konečnej splatnosti úveru je deň 23.3.2020 alebo 24.2.2020. Absencia údaje o termíne konečnej splatnosti úveru je sankcionovaná v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Keďže žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.500 € a žalovaný uhradil celkom 1.060,36 €, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi rozdiel vo výške 1.439,64 € a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a podľa pomeru úspechu strán v spore priznal úspešnejšiemu žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Nestotožnil sa s vysloveným záverom súdu prvej inštancie, že zmluva o úvere neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, t.j. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a teda, že poskytnutý úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ považuje za bezúročný a bez poplatkový. Vychádzajúc z obsahu zmluvy, úver bol uhradený podľa obsahu zmluvy, klient sa zaviazal, že úver bude uhradený do 36, pričom termín splatnosti 1. anuitnej splátky je stanovený na 22.3.2017 a banka vykoná poslednú splátku v deň uvedený v bode 1.2. do 3 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr 24.2.2020 - toto je termín konečnej splatnosti. Ďalej poukázal na článok 10 ods. 2 písm. c) Smernice 2008/48/ES, podľa ktorého zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza dĺžku trvania zmluvy, pričom podľa článku 22 ods. 1 uvedenej smernice, táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Ďalej poukázal aj na rozsudok súdneho dvora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, v zmysle ktorého (aj záveru iných odvolacích senátov) podľa eurokonformného výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný termín konečnej splatnosti a dobu trvania zmluvy. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Záver súdu prvej inštancie uvedený v bode 22. odôvodnenia rozsudku, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere z 17.3.2017 č. 000000000390696 uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, neobsahuje podstatnú náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy a že z tohto dôvodu je dôvodné v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkový, nie je správny.

6. Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania, odvolací súd na rozdiel od záveru súdu prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, obsahuje. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že v zmluve bola dojednaná výška anuitnej splátky vo výške 75,74 €, termín splatnosti 1. anuitnej splátky na deň 22.3.2017, počet anuitných splátok 36, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky mesačne, v 22. deň kalendárneho mesiaca a splatnosť úveru do 3 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr 24.2.2020. Na základe uvedeného dojednania bolo možné vyvodiť, že za rok 2017 bolo povinnosťou žalovaného vykonať 10 splátok, v roku 2018 12 splátok, v roku 2019 12 splátok a v roku 2020 2 splátky, t.j. k 22.1. a k 22.2. Termín „najneskôr 24.2.2020“ znamená, dokedy mal dlžník možnosť vykonať uloženú splátkovú povinnosť (poslednú splátku). Súd prvej inštancie preto v dôvodoch svojho rozhodnutia nesprávne uviedol, že konečná splatnosť úveru pripadá na deň 23.3.2020.

7. V uvedenom kontexte odvolací súd ďalej poukazuje aj na novelu zákona č. 129/2010 Z.z. vykonanú zákonom č. 279/2017 Z.z. (článok XII. týkajúci sa zákona č. 129/2010 Z.z. účinného od 1.1.2019), na základe ktorého došlo k vypusteniu niektorých právnych viet náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedených v § 9 ods. 2 ZoSÚ, okrem iného, aj k vypusteniu termínu v § 9 ods. 2 písm. f) v platnom znení do 30.4.2018 - „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Podľa dôvodovej správy zákona č. 279/2017, vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné z dôvodov záveru rozsudku Súdného dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečí úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v čl. 22 ods. 1 Smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovávať ani zaväzovať vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice“).

8. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže bol nesprávny záver súdu prvej inštancie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovanou z 17.3.2017 neobsahuje podstatnú náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, t.j. termín konečnej splatnosti úveru, na základe čoho v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a z ktorého dôvodu vo zvyšnej časti žalobu zamietol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku (v ktorom vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol) zrušil a v tomto rozsahu mu vec (spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania) vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom bude opätovne skúmať dôvodnosť uplatneného nároku žalobcu v zmysle skutkových a právnych dôvodov vymedzených v žalobe.

9. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)